

Bava Metzia (23a)

וּרְבָא מְתַרְץ לְטַעְמִיהָ בְּמָקוֹם — **And Rava explains the Baraisa according to his view** that the sheaves are identifiable **by their place**. Therefore: פְּרִיכוֹת בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים הָרִי אֵלוֹ שְׁלוֹ — **If small sheaves were found in a public domain, they belong to [the finder],** דְּמִינְשֵׁתְפָא — **because [a small sheaf] is moved about** by people and animals who kick it. The place where it is found is therefore often not the place where it was lost. בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד חַיִּיב לְהַכְרִיז — **If they were found in the private domain, [the finder] is obligated to announce** his find, דְּלֹא מִינְשֵׁתְפָא — **because [the sheaf] is not moved about** by the limited traffic of the private domain. וְהֶאֱלוּמוֹת — **But if large sheaves were found,** בֵּין בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים — **whether they were found in a public domain,** בֵּין בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד — **or whether they were found in a private domain,** נוֹטֵל וּמַכְרִיז — **[the finder] must take them and announce** his find. Why? כִּינּוֹן דְּיַקְרִי — **Since they are heavy,** לֹא מִינְשֵׁתְפָא — **they are not moved about.**

Bava Metzia (23b)

בְּעָא מִינֵיהּ רַב בִּיבִי מֵרַב נַחְמָן — **Rav Bivi inquired of Rav Nachman:** מָקוֹם הוּא סִימָן — **Is the place** where an object was lost considered **an acceptable siman,** אוֹ לֹא הוּא סִימָן — **or is it not an acceptable siman?**
 אָמַר לֵיהּ — **He answered him:** תְּנִיתוּהָ — **You have learned** the answer to **this in the Baraisa** that states: מְצָא חֲבִיּוֹת שֶׁל יַיִן — **If one found kegs of wine,** וְשֶׁל שֶׁמֶן — **or of oil,** וְשֶׁל תְּבוּאָה — **or of grain,** וְשֶׁל גְּרוֹגְרוֹת — **or of dried figs,** וְשֶׁל זַיִתִּים — **or of oil,** הָרִי — **these belong to [the finder].** וְאִי סָלְקָא דְעֵתָּךְ — **Now, if you should think** that the of the place where an object was lost is considered **an acceptable siman,** לְכַרְזוּ מְקוֹם — **let [the finder] announce the place.**
 אָמַר רַב זְבִיד — **Rav Zevid said:** הֲכָא בְּמַאי עֲסָקִינָן — **With what are we dealing here?** בְּרִקְתָּא דְנַהֲרָא — **With containers found on the riverbank,** where they have been unloaded from boats.

The Gemara elaborates on the status of a riverbank:

אָמַר רַב מַרִּי — **Rav Mari said:** מַאי טַעְמָא אָמְרוּ רַבָּנָן — **What is the reason the Rabbis said** — דְּאָמְרִינָן לֵיהּ — **that a riverbank is not acceptable as a siman?** בְּקִרְתָּא דְנַהֲרָא לֹא הוּא סִימָן — **Because we say to [the claimant]:** כִּי הֵיכִי דְאֶתְרַמִּי לְדִידָךְ — **Just as it happened to you,** that you left your goods on the riverbank, אֶתְרַמִּי נַמִּי לְחֻבְרָךְ — **so too it may have happened to another person,** that he left the same type of goods there.
 אֵיכָּא דְאָמְרִי — **Others say** it as follows: אָמַר רַב מַרִּי — **Rav Mari said:** מַאי טַעְמָא אָמְרוּ — **What is the reason the Rabbis said** — מְקוֹם — **that location** along a riverbank לֹא — **is not acceptable as a siman?** דְּאָמְרִינָן לֵיהּ — **Because we say to [the claimant]:** כִּי הֵיכִי דְאֶתְרַמִּי לְדִידָךְ הָאִי מְקוֹם — **Just as this particular location happened to be convenient to you,** אֶתְרַמִּי נַמִּי לְחֻבְרָךְ הָאִי מְקוֹם — **so too this particular location may have happened to be convenient to another person.** Thus, even if the claimant identifies the precise location along the riverbank where these containers were placed, it is not considered a valid identification, according to this second version.

מקום סימן

משפט האבידה (עמ' עו) - בדברות משה הערה י"ד הוכיח דלא סגי הרשות מהא דמבואר בגמרא כג. דכריכות ברשות היחיד חייב להכריז דברשות היחיד לא מנשתפא, משמע דאם מזיזים אותו אינו סימן אף דאינו רשות אחרת והניח בצריך עיון לדינא... ודעת גדולי ההוראה שליט"א דתליא לפי הענין דרשות בפני עצמו כגוונא דאוטובוס מהני, וכן בשאר מקומות דחשיבא מקום בפני עצמו.

משפט האבידה (עמ' צו) - בט"ז (אבן העזר יז, לא) ביאר בצמצם המקום ליכא פלוגתא דגמרא אם מקום הוא סימן, מוכח דלמאי דקיימא לן דמקום הוא סימן הוא נמי בלא צמצם המקום, וכן היא בשלחן ערוך הרב תשובה כ"ח ד"ה והשתא.

תורת האבידה (ז, סק"כ) - אם רק אמר שהאבידה נמצאת בסביבות המקום שלמעשה נמצאת מונחת בו הוא סימן אמצעי.

מצות השבה (רסב, סק"ט) - לא צריכים למקום מסוים, ואם כן בהניח החפץ בתוך רחוב ואחר כך בא בעל האבידה ואמר דהאבידה הוא בתוך רחוב זה (ודוקא אם אומר רחוב מיוחד כמו בבורו פארק רחוב 45 בין 15-14) יש לומר דהוי סימן דאין צריך מקום מסוים ממש.

דרך נפילה

נמוקי יוסף (כג.) - בנפילה לא הוי מקום סימן.

שלחן ערוך (חושן משפט רסב, ט; ועי' גם ס"ג) - מצא כריכות קטנות של שבליים ברשות הרבים הרי אלו שלו שהרי אין בהם סימן ואם מצאם ברשות היחיד אם דרך נפילה הרי אלו שלו ואם דרך הנחה חייב להכריז.

סמ"ע (רסב, יט) - דרך נפילה כגון שמצאו מפוזרים ובאמצע השדה, ודרך הנחה הוא שמונחין יחד מן הצד.

מקום שבני אדם הולכים

תורת האבידה (ז, י) - אבידה שנמצאת במקום שהרבה בני אדם דורכים שם ואין האבידה כבידה באופן שמצוי שנתגלגלה לשם ממקום אחר, אין מקומה סימן שמא נתגלגלה לשם ממקום אחר ואינה של המבקש אותה.

משפטי התורה (עמ' לג) - אם נמצאה אבידה על המדרכה או בכביש או בכל מקום שדרך האנשים ללכת שם ועלולים להזיזה ברגליהם, כגון אם האבידה הינה חפץ קטן או דבר קל שניתן להזיזו בנקל ברגלי הולכי הרגל אין המקום נחשב סימן.

מקום שהכל נותנין

רמ"א (חושן משפט רסב, ט) - ומיהו במקום שהכל נותנין שם כגון חביות בשפת הנהר אינו סימן שהכל פורקין שם.

משפט האבידה (עמ' צז) - אבל אם כוון מקומה דבשפת הנהר יש אומרים דהוי סימן.

שערי ציון (רסב, ו) - מקום ציבורי שכולם מניחים שם חפצים כמו מטריות כובעים וכיוצא בהם, אם מוצא שמונח שם דבר שאין בו סימן אין המקום סימן ויכול ליטלו אם ניכר שהוא אבוד שם מזמן רב... וכן אם מצא טלכרט בטלפון ציבורי אינו סימן. [ועי' גם מצות השבה, והשבת אבידה כהלכה (ד, סקי"ח); אבל עי' משפטי התורה עמ' לד.]